

jo blive en Umulighed, at hele Kommunen kan gaa sammen paa een Plads og under eet kaste Sne; det kan slet ikke lade sig gjøre. Nei, den praktiske Maade at tage Sagen paa vil være, at Sogneraadet, som er Kommunens Repræsentant, inddeler de forskjellige Veie, der ligge i Kommunen, — det maa jo antages nøie at kjende, hvilket Snefald der sædvanlig er paa de forskjellige Punkter i Kommunen — og ligeledes inddeler Mandflabet til at kaste de saaledes fremkommende forskjellige Strækninger. Sogneraadet vil saa derved have den overordentlige Hjælp i Vaghaanden ifølge Flertallets Forslag, at det til en Del Veistrækninger kan leie Folk, hvorved den Ulighed kan udjævnes, som muligvis kan komme tilstede imellem de inddelte Veistrækninger. Jeg kan ikke indse, at Sagen godt kan udføres paa anden Maade. At der med Hensyn til Snefastningen skulde forholdes paa samme Maade, som der for nærværende Tid forholdes med Hensyn til Kjørsler og andre Præstationer, vilde jeg finde aldeles uheldigt og urigtigt. At Kommunerne vel skulde inddeles i visse Snefastningskredse, og at der vel i Genhold dertil skulde kastes Sne paa flere Steder i Kommunen, men at der ved Siden deraf skulde holdes Regnskab med, hvormange Snefastningsdage hver enkelt Kreds i Kommunen saaledes havde paa sit Omraade, og at der i Genhold dertil skulde finde en Opgjørelse Sted, det vilde i Virkeligheden blive at indføre et Flængsarbejde, som paa dette Omraade vistnok vilde være meget uheldigt. Praktisk maa Sagen altsaa, naar vi ville gjøre Snefastningen til en kommunal Sag, stille sig saaledes, at man maa lægge Arbejdet paa visse Strækninger helt hen til enhver Kredses Beboere, og at man maa sige til dem: Der skulle I sørge for at kaste; vær's god saa at anvende Eders Tid og Kræfter, som I bedst veed og kan. Skulde dette være en fællagtig Opfattelse fra min Side, finder jeg det saa meget mere rigtigt, at Spørgsmaalet herom bliver fremhævet allerede ved 2den Behandling, forat det til 3die Behandling rigtig kan blive klaret, hvad Meningen er, naar man siger, at man vil gjøre Snefastningen til en kommunal Sag. Paa dette

Punkt er der jo iøvrigt, som før anført, ingen Uenighed tilstede, og i saa Henseende staar Flertallets Forslag altsaa ikke tilbage.

Jeg gaar dernæst til § 2. I den har Flertallet nu foreslaaet en Ændring med Hensyn til Spørgsmaalet om Snefogdens Betaling, som har mødt megen Misbilligelse hos den høitærede Minister. Jeg vil dertil imidlertid gjøre den Bemærkning, at, naar man siger, at man vil udvikle den kommunale Frihed og den kommunale Selvstændighed, men saa ikke tør overlade til Sogneraadet at bestemme, hvor meget det vil give, eller om det overhovedet vil give en Mand Betaling for at være Snefoged, saa veed jeg ikke, hvad man mener med Friheden og Selvstændigheden, og, naar man ikke kan betro dette til den kommunale Bestyrelse, saa forekommer det mig, at man langt mindre kan betro dem, hvad de øvrige Afsnit af Lovforslaget omhandler.

Jeg kommer nu til § 3, hvori Udvalgets Flertal jo har foreslaaet en Hovedforandring, og vi skulle da nu se lidt nærmere paa, hvad det er, som Regjeringen vil, og hvad det er, Flertallet vil. Den høitærede Minister udtalte, at, hvad Regjeringen vil, er simpelt og ligefremt, idet der kun skal udarbejdes en Snefastningsliste, hvorefter der saa skal kastes Sne. Flertallet vil jo imidlertid ogsaa, at der skal kastes Sne efter en Liste, som ligeledes forfattes af Sogneraadet. Og, naar den høitærede Minister om sit Forslag mente, at det var en saa simpel Ting at forfatte den deri omhandlede Liste, idet det i § 3 derom ganske kort hedder: „Enhver skal være snefastningspligtig fra sit 20de til sit 60de Aar“, saa skal jeg dertil bemærke, at, hvis der ikke stod Andet, ja, da var det meget rigtigt, at Tingen var simpel; men der staar jo noget ganske Andet. Naar vi ville gjøre en Byrde, der hidtil væsentlig er en Eiendomsbyrde, til en personlig Byrde, saa maa vi være nøie opmærksomme paa hvert eneste Ord, der staar i det Forslag, som indeholder en saadan Forandring. Og der staar da nu vel i § 3, at Enhver fra det 20de til sit 60de Aar er snefastningspligtig, men det tilføies: „medmindre han paa Grund af sin Stilling eller øvrige Forhold vitterligt maatte være ude af Stand